

Sygn. akt I C 234/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Korzonek

Protokolant: sekr. sądowy Anna Popławska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 roku w Raciborzu

na rozprawie

sprawy z powództwa: D. Ł.

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda D. Ł. kwotę 2.394,62 (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt cztery i 62/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. ustala, że powód ponosi koszty procesu w 26,83%, a pozwana ponosi koszty procesu w 73,17%, przy czym szczegółowe rozliczenie tych kosztów pozostawia referendarzowi sądowemu,

IV. nakazuje pobrać od powoda D. Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 282,71 (dwieście osiemdziesiąt dwa i 71/100) złotych tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Raciborzu,

V. nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 770,98 (siedemset siedemdziesiąt i 98/100) złotych tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Raciborzu.

Sygn. akt I C 234/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w postępowaniu upominawczym powód D. Ł. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. (dalej: (...) S.A.) kwoty 2.859,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kwoty 760 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadniając powództwo podał, że w dniu 26 lutego 2013 roku samochód R. (...) o nr rej. (...), należący do powoda D. Ł., został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. W dacie kolizji powód miał zawartą z pozwaną (...) S.A. umowę ubezpieczenia AC. Pozwana prowadziła postępowanie likwidacyjne w sprawie, ustalając należne odszkodowanie na kwotę 781,87 zł netto, przy czym nie zostało ono wypłacone. Powód nie zgodził się z proponowanym odszkodowaniem i zlecił sporządzenie kalkulacji naprawy prywatnej firmie, która wyceniła szkodę na 3.641,26 zł. Pismem z dnia 15

października 2014 roku wezwano pozwaną do zapłaty wyżej wymienionej kwoty. Po wezwaniu pozwana zapłaciła powodowi wcześniej przyznanej kwotę 781,87 zł.

W sprawie w dniu 29 stycznia 2015 roku wydano nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty, w przepisany termin, pozwana (...) S.A. złożyła sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości. Wniosła o uchylenie nakazu, oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając sprzeciw pozwana przyznała, że zawarła z powodem umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu mechanicznego, nadto fakt przyjęcia odpowiedzialności za szkodę i wypłaty w dniu 28 października 2014 roku odszkodowania w kwocie 781,87 zł. Pozwana zakwestionowała natomiast wysokość szkody dochodzonej powództwem wskazując, że przy ustalaniu odszkodowania w niniejszej sprawie mają zastosowanie postanowienia Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco, a zgodnie z powyższymi w przypadku szkody częściowej lub całkowitej uwzględniane są koszty naprawy pojazdu wyłącznie w zakresie określonym w kalkulacji kosztów naprawy lub protokole szkody sporządzonych w (...) S.A. lub wykonanych na jego zlecenie. Pozwana wskazała również, że w przedstawionej przez powoda wycenie wykazano inny rodzaj uszkodzeń, niż w kalkulacji sporządzonej przez pozwaną tj. nie została przez pozwaną uznana wymiana zderzaka przedniego i poprzeczki przedniej dolnej. W ocenie pozwanej brak jest również uzasadnienia do stosowania przy ustalaniu wartości szkody, wartości roboczogodziny w kwocie 120 zł, gdyż jest to kwota zawyżona.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko odnośnie żądania zasądzenia kwoty 2.859,39 zł i zmodyfikował stanowisko w zakresie żądania zasądzenia kosztów postępowania wnosząc o ich zasądzenie według norm przepisanych.

Pismem z dnia 13 października 2015 roku pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo do kwoty 3.272,91 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2859,39 zł od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty 413,42 zł od dnia 14 października 2015 roku do dnia zapłaty;

nadto wnosząc o zasądzenie kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie powód wskazał, że przy przyjęciu wartości serwisowej części koszt naprawy zwiększa się o 895,75 złotych i wynosi 4.054,86 złotych netto zamiast 3.176,79 złotych wyliczonych przez biegłego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły w dniu 27 lutego 2012 roku umowę ubezpieczenia pojazdu mechanicznego R. (...) o nr rej. (...) na okres od 28 lutego 2012 do 27 lutego 2013 roku. Datą pierwszej rejestracji pojazdu był dzień 28 lutego 2011 roku. W umowie ubezpieczenia sumę ubezpieczenia autocasco określono na 54.700 zł bez VAT. W umowie zaznaczono, że dla likwidacji szkód D. Ł. wybiera wariant serwisowy warunków ubezpieczenia. Do powyższej umowy zastosowanie miały Ogólne warunki ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy, ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24 stycznia 2011 roku.

Bezsporne, potwierdzone umową ubezpieczenia - polisa (...) numer (...) k. 63-65.

W dniu 26 lutego 2013 roku w ubezpieczonym pojeździe powstała szkoda, która została zgłoszona do likwidacji z polisy. Kierowany przez D. Ł. pojazd uderzył w wykonaną z tworzywa sztucznego barierę drogową („trójkąt drogowy”), który pod wpływem wiatru poderwał się i uszkodził nadwozie auta.

Dowód:

- zgłoszenie szkody k. 1-4 akt szkodowych nr (...);

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego A. K. k. 122-125.

W toku postępowania likwidacyjnego (...) S.A. sporządziła w dniu 5 marca 2013 roku kosztorys, w którym wyceniła koszt naprawy samochodu R. (...) o nr rej. (...) na kwotę 781,87 zł netto. Decyzją z dnia 27 października 2014 roku przyznano D. Ł. odszkodowanie w wyżej wskazanej kwocie. Kwotę powyższą wypłacono w dniu 28 października 2014 roku.

Bezsporne, potwierdzone kosztorysem nr (...) k. 6, decyzją z dnia 27 października 2014 roku k. 17 akt szkodowych nr (...), potwierdzeniem wykonania przelewu k. 11.

W dniu 21 sierpnia 2014 roku (...) S.A. poinformowało D. Ł., że w jej ocenie brak jest podstaw do zmiany kalkulacji (...) S.A.

Dowód:

- korespondencja elektroniczna stron k. 110.

Pismem z dnia 15 października 2014 roku pełnomocnik D. Ł. wezwał (...) S.A. do zapłaty kwoty 3.641,26 zł, przesyłając jednocześnie kalkulację naprawy z dnia 9 października 2014 roku sporządzoną przez (...) Sp. z o.o. w W., określającą koszty naprawy pojazdu R. (...) o nr rej. (...) z tytułu powstałej szkody na powyższą kwotę.

Dowód:

- pismo z dnia 15 października 2015 roku k. 10;

- kalkulacja naprawy nr (...) k. 7-9.

Zgodnie z § 22 ust. 3 Ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy (...) S.A. koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zakwalifikowanych do wymiany:

1) w wariantcie serwisowym – cen części oryginalnych serwisowych tj. części zamiennych produkowanych zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta pojazdu danej marki, rekomendowanych przez producenta tego pojazdu i dystrybuowanych w autoryzowanych przez producenta pojazdu punktach sprzedaży;

2) w wariantcie optymalnym:

a) cen części oryginalnych serwisowych o których mowa w pkt. 1 pomniejszonych w zależności od okresu eksploatacji ubezpieczonego według określonych w OWU wskaźników – w przypadku pojazdu R. (...) o nr rej. (...) jest to 15% (okres eksploatacji pojazdu wynosił do 3 lat),

b) cen części oryginalnych tj. części zamiennych produkowanych zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta pojazdu danej marki, który to producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi producenta tego pojazdu i są tej samej jakości co części stosowane do montażu pojazdu przez jego producenta, dostępnych w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu,

c) cen części porównywalnej jakości tj. części zamiennych, których producent zaświadcza, że są tej samej jakości, co części stosowane do montażu pojazdu danej marki przez jego producenta.

Jeżeli w systemach A. lub E. dostępne są części różnego rodzaju (tj. oryginalne serwisowe, oryginalne lub porównywalnej jakości lub części tego samego rodzaju, ale pochodzące od różnych producentów, wysokość odszkodowania (...) S.A. ustala z zastosowaniem kryterium ekonomicznego tj. uwzględniając części o najniższej cenie,

przy czym w przypadku części oryginalnych serwisowych uwzględnia się cenę pomniejszoną według zasad określonych w lit.a.

Natomiast zgodnie z § 22 ust. 4 Ogólnych warunków ubezpieczenia wysokość odszkodowania ustala się na podstawie uprzednio uzgodnionych przez (...) S.A. z ubezpieczonym kosztów i sposobu naprawy ubezpieczonego pojazdu przez zakład naprawczy wykonujący naprawę, w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu;
- 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) S.A. w oparciu o ceny usług stosowane przez inne zakłady naprawcze funkcjonujące na terenie działalności jednostki organizacyjnej (...) S.A. likwidującej szkodę;
- 3) cen części zamiennych zawartych w systemie A. lub E. ustalonych:
 - a) w wariantcie serwisowym – dla pojazdów do trzeciego roku eksploatacji lub powyżej trzeciego roku eksploatacji, o ile została zapłacona dodatkowo składka zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 1 lit. a,
 - b) w wariantcie optymalnym – dla pojazdów powyżej trzeciego roku eksploatacji;
- 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E..

Według ust 5. cytowanego wyżej przepisu odszkodowanie ustalone według zasad określonych w ust. 4 (...) S.A. wypłaca pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów, (...) S.A. może zażądać przedstawienia rachunków lub faktur VAT dokumentujących nabycie części oryginalnych serwisowych w autoryzowanym punkcie sprzedaży danej marki pojazdu.

Z kolei ust. 7 powyższego przepisu stanowi, że na życzenie ubezpieczonego wysokość odszkodowania może zostać ustalona na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) S.A. według zasad zawartych w systemie A. lub E. bez podatku VAT, z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu;
- 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) S.A. w oparciu o średnie ceny usług na terenie działalności jednostki organizacyjnej (...) S.A. likwidującej szkodę;
- 3) cen części zamiennych zawartych w systemie A. lub E., ustalonych według wariantu optymalnego;
- 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E..

Dowód:

- OWU k. 29-40,

- opinia biegłego sądowego A. K. k. 86-104

W samochodzie R. (...) o nr rej. (...) zakres naprawy obejmował: - wymianę: zderzaka przedniego, belki (poprzeczki) zderzaka przedniego, folii wewnętrznej drzwi przednich prawych - wymiana wynikająca z technologii, zestawu mocowania obicia tapicerskiego drzwi przednich prawych - technologia, naklejki (...) na błotniku przednim prawym – technologia (element jednorazowy);

- lakierowanie: zderzaka przedniego - lakierowanie części nowej z tworzywa, błotnika przedniego prawego – lakierowanie ponaprawcze, drzwi przednich prawych – lakierowanie ponaprawcze.

Koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 26 lutego 2013 roku wynosi 3.176,49 zł netto.

Dowód:

- dokumentacja fotograficzna samochodu powoda k. 69-75;
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego A. K. k. 122-125;
- okoliczność niezaprzeczona- przyznana przez pozwaną

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów i opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu wyceny i napraw powypadkowych A. K.. Część stanu faktycznego była bezsporna, tak zatem nie wymagała dowodu.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, ponieważ nie budziły one wątpliwości Sądu co do formy i treści.

Rozmiar szkody i wysokość odszkodowania Sąd ustalił na podstawie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego A. K. (k. 122-125), którą to opinię oceniono przez pryzmat zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania wyrażonych w niej wniosków.

W ocenie Sądu obie opinie biegłego sądowego A. K. są logiczne, spójne, nie zawierają sprzeczności z zasadami wiedzy powszechnej.

Zarzuty powoda zaprezentowane w piśmie z dnia 29 lipca 2015 roku (k. 109) odniosły częściowy skutek, gdyż w opinii uzupełniającej biegły uwzględnił wymianę zderzaka przedniego i belki (poprzeczki) zderzaka przedniego, jednakowoż nie przyjmując kosztów wymiany powyższych części po cenach (...). W tym zakresie biegły sądowy wskazał, że obliczanie tychże kosztów po cenach (...) nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia, gdyż zgodnie z Ogólnymi warunkami ubezpieczenia wymagane jest udokumentowaniem wykonania naprawy fakturami, czego powód nie dokonał. Dlatego też ostatecznie biegły przyjął metodologię obowiązującą dla tzw. wariantu optymalnego wyceny (taki wariant zastosował także w pierwszej opinii – vide k. 98) tj. przy zaliczeniu średnich stawek godzinowych stosowanych w zakładach naprawy samochodów na terenie działania (...) oddziału (...) S.A. oraz przy zadaniu cen wyłącznie oryginalnych części serwisowych (pomniejszonych o 15%), gdyż nie były dostępne żadne części alternatywne. Opinia uzupełniająca nie była kwestionowana przez strony.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki pojazdowej na okoliczności wskazane przez pełnomocnika pozwanej w sprzeciwie z dnia 26 lutego 2015 roku, albowiem ciężar dowodu wskazanych w sprzeciwie okoliczności obciążał stronę powodową.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanej o dopuszczenie dowodu z wywiadu w zarządzie dróg, któremu podlega droga, na której doszło do wypadku komunikacyjnego na okoliczność wskazaną przez pełnomocnika pozwanej w piśmie z dnia 11 maja 2015 roku oraz oddalił wniosek pełnomocnika powoda o dopuszczenie dowodu ze zdjęcia bariery ochronnej na k. 62 z uwagi na jego zbędność. Pozwana ostatecznie nie zakwestionowała opinii uzupełniającej biegłego sądowego A. K., tym samym Sąd uznał okoliczność zakresu uszkodzeń samochodu powoda i przyczyn ich powstania- w tym kwestionowanych pierwotnie przez pozwaną w sprzeciwie- za niezaprzeczoną, a tym samym przyznaną. Mając to na względzie kwestia zakresu szkód w samochodzie powoda i ich przyczyn nie wymagała dowodu na podstawie art. 229 k.p.c. w zw. z art. 230 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części, a to do kwoty 2.394,62 zł. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo.

Zgodnie z art. 805 § 1 i 2 pkt 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego

w umowie wypadku. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, że na mocy zawartej między stronami umowy ubezpieczenia pozwana zobowiązała się do zapłaty odszkodowania w razie zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego w postaci szkody będącej następstwem uszkodzenia, zniszczenia lub utraty objętego ubezpieczeniem pojazdu powoda D. Ł.. Nadto w sprawie zastosowanie miały Ogólne warunki ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy, ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24 stycznia 2011 roku.

Do bezspornych okoliczności w niniejszej sprawie należał fakt zdarzenia ubezpieczeniowego z dnia 26 lutego 2013 roku i powstanie szkody w samochodzie powoda, zakresu szkody oraz przyczyn jej powstania

Początkowo sporny był: zakres szkody i wysokość należnego z tego tytułu odszkodowania.

Wobec rozbieżnych stanowisk stron Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia zakresu i kosztów naprawy samochodu powoda.

Jak już była o tym mowa w części dotyczącej oceny dowodów wobec niezakwestionowania przez pozwaną opinii uzupełniającej biegłego sądowego A. K. ostatecznie Sąd uznał za niesporną kwestię zakresu szkód.

W ocenie Sadu, wbrew twierdzeniom powoda, w sprawie nie znajduje zastosowania tzw. wariant serwisowy wyliczenia kosztów naprawy pojazdu, a wariant optymalny. Wskazać należy, że według § 22 ust 5. Ogólnych warunków ubezpieczenia odszkodowanie ustalone według zasad określonych w ust. 4 tego przepisu pozwana wypłaca pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów, pozwana. może zażądać przedstawienia rachunków lub faktur VAT dokumentujących nabycie części oryginalnych serwisowych w autoryzowanym punkcie sprzedaży danej marki pojazdu. W toku postępowania powód nie przedstawił żadnych dowodów (faktur, rachunków) na potwierdzenie kosztów naprawy pojazdu. Tak zatem nie było możliwe przyjęcie wariantu serwisowego wyliczenia kosztów naprawy pojazdu i ustalając wysokość odszkodowania Sąd przyjął tzw. wariant optymalny tj. przy zaliczeniu średnich stawek godzinowych stosowanych w zakładach naprawy samochodów na terenie działania (...) oddziału (...) S.A. oraz przy zadaniu cen wyłącznie oryginalnych części serwisowych (pomniejszonych o 15%), gdyż nie były dostępne żadne części alternatywne. Wskazać przy tym również należy, iż powód nie zakwestionował uzupełniającej opinii biegłego sądowego (w której przyjęto tenże wariant, podobnie jak i w pierwszej opinii), co tym bardziej uzasadniało przyjęcie metody wyceny w wariantcie optymalnym. Na marginesie należy wskazać, że nawet gdyby przyjąć za zasadne stanowisko powoda wskazane w piśmie z dnia 13.10.2015 roku to przyjęcie kosztów naprawy pojazdu powoda w oparciu o ceny części serwisowych nie było możliwe na podstawie własnych wyliczeń powoda dokonanych w przedmiotowym piśmie. Dokonanie wyceny w oparciu o inne założenia wymaga wiadomości specjalnych, stąd konieczna była stosowna inicjatywa dowodowa powoda w tym zakresie, gdyż w żaden sposób- niezależnie od powyższej argumentacji prawnej dotyczącej wariantu serwisowego i optymalnego- nie można uznać za udowodnionej żądanej przez powoda dalszej kwoty 413,42 złote. Powód nie zakwestionował opinii uzupełniającej, co wyraził wprost w piśmie z dnia 13.10.2015 roku.

Koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 26 lutego 2013 roku wynosi 3.176,49 zł. Zasądzoną na rzecz powoda kwotę należało pomniejszyć o wartość uznanej przez ubezpieczyciela szkody wycenionej na 781,87 zł, co daje wynik 2.394,62 zł, która to kwota winna być wypłacona powodowi tytułem należnej części odszkodowania.

Mając na uwadze, powyższe Sąd zasądził kwotę 2.394,62 zł od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda D. Ł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie oddalając powództwo.

Orzeczenie o odsetkach Sąd oparł na zasadzie art. 481 k.c. zważając, że początek wymagalności odsetek określa data wniesienia pozwu - zgodnie z żądaniem powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie tylko częściowego uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód wygrał proces w 73,17%, a pozwana (...) S.A. wygrała proces w 26,83%. Sąd pozostawił szczegółowe rozliczenie kosztów referendarzowi sądowemu. Koszty ponoszą strony proporcjonalnie do stopnia przegrania sprawy..

Punkt IV i V wyroku uzasadniał art. 113 ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2005 Nr 167 poz. 1398). Koszty wydatkowane przez Skarb Państwa stanowi wynagrodzenie biegłego nie pokryte z zaliczki uiszczonej przez powoda. Biorąc pod uwagę stopień przegrania sprawy przez strony nakazano pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Raciborzu od powoda D. Ł. kwotę 282,71 zł, a od pozwanej (...) S.A. kwotę 770,98 zł - tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Raciborzu.